

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ त्रिवर्षपरमोषितैःपुराणैः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ रसैःपयोधृतादिभिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ वितथं हिंसा हिंस्रयोः कृत्वोस्तुल्यत्वापादनादृतं ॥ २३ ॥
ततोदीनान्यशून्द्वाक्रषयस्तेतपोधनाः ॥ उचुःशक्रं समागम्य नायं यज्ञविधिः शुभः ॥ १२ ॥ अपरिज्ञानमेतत्तेमहांतंधर्ममिच्छतः ॥ नहियज्ञेपशुगणाविधि
दृष्टाः पुरंदर ॥ १३ ॥ धर्मोपघातकस्त्वेषसमारंभस्तवप्रभो ॥ नायंधर्मकृतोयज्ञो न हिंसाधर्म उच्यते ॥ १४ ॥ आगमेनैव ते यज्ञं कुर्वतु यदि चेच्छसि ॥ १५ ॥ वि
धिदृष्टेन यज्ञेन धर्मस्ते सुमहान् भवेत् ॥ यजबीजैः सहस्राक्षत्रिवर्षपरमोषितैः ॥ १६ ॥ एषधर्मो महान् शक्रमहागुणफलोदयः ॥ शतक्रतुस्तु तद्वाक्यमृषिभिस्तत्त्व
दर्शिभिः ॥ १७ ॥ उक्तं न प्रतिजग्राहमानान्मोहवशंगतः ॥ तेषां विवादः सुमहान् शक्रयज्ञे तपस्विनां ॥ १८ ॥ जंगमैः स्थावरैर्वापि यष्टव्यमिति भारत ॥ ते तु खि
न्नाविवादेन क्रषयस्तत्त्वदर्शिनः ॥ १९ ॥ तदा संधाय शक्रेण पप्रच्छुर्नृपतिवसुं ॥ धर्मसंशयमापन्नान्सत्यं ब्रूहि महामते ॥ २० ॥ महाभाग कथं यज्ञेष्वगमो नृप
सत्तम ॥ यष्टव्यं पशुभिर्मुख्यैरथो बीजैरसैरिति ॥ २१ ॥ तच्छ्रुत्वा तु वसुस्तेषामविचार्य बलाबलं ॥ यथोपनीतैर्यष्टव्यमिति प्रोवाच पार्थिवः ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा
स नृपतिः प्रविवेश रसातलं ॥ उक्त्वाथ वितथं प्रश्नं चेदीनामीश्वरः प्रभुः ॥ २३ ॥ तस्मान्न वाच्यं त्येकेन बहुज्ञेनापि संशये ॥ प्रजापतिमपाहाय स्वयं भुवमृते प्रभुं ॥
॥ २४ ॥ तेन दत्तानि दानानि पापेनाशुद्बुद्धिना ॥ तानि सर्वाण्यनादृत्य न श्रंतिविपुलान्यपि ॥ २५ ॥ तस्याधर्मप्रवृत्तस्य हिंसकस्य दुरात्मनः ॥ दानेन कीर्त्तिर्भ
वति न प्रेत्येह च दुर्मतेः ॥ २६ ॥ अन्यायोपगतं द्रव्यमभीक्ष्णं यो लब्धपंडितः ॥ धर्माभिंशं कीयते न स धर्मफलं लभेत् ॥ २७ ॥ धर्मवैतंसि को यस्तु पापात्मा पुरुषा ध
मः ॥ ददाति दानं विप्रेभ्यो लोकविश्वासकारणं ॥ २८ ॥ पापेन कर्मणा विप्रोधनं प्राप्य निरंकुशः ॥ रागमोहान्वितः सौते कलुषांगतिमश्नुते ॥ २९ ॥ अपि संचयबु
द्धिर्हिलोभमोहवशंगतः ॥ उद्वेजयति भूतानि पापेनाशुद्बुद्धिना ॥ ३० ॥ एवं लब्ध्वा धनं मोहाद्यो हि दद्याद्यजेत वा ॥ न तस्य सफलं प्रेत्य भुंक्ते पापधनागमात् ॥
॥ ३१ ॥ उच्छं मूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥ दानं विभवतो दत्त्वा नराः स्वर्गाति धार्मिकाः ॥ ३२ ॥ एषधर्मो महायोगो दानं भूतदया तथा ॥ ब्रह्मचर्यं तथा सत्य
मनुक्रोशो धृतिः क्षमा ॥ ३३ ॥ सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतत्सनातनं ॥ श्रूयंते हि पुरा वृत्ता विश्वामित्रादयो नृपाः ॥ ३४ ॥ विश्वामित्रो सितश्रैव जनकश्च महीप
तिः ॥ कक्षसेनाष्टिसेनौ च सिंधुद्वीपश्च पार्थिवः ॥ ३५ ॥ एते चान्ये च बहवः सिद्धिं परमिकांगताः ॥ नृपाः सत्यैश्च दानैश्च न्यायलब्धैस्तपोधनाः ॥ ३६ ॥